

Καλωσήρθατε στην έρημο του Πραγματικού

Το πανεπιστήμιο, σύμφωνα με την κυρίαρχη αφήγηση, είναι ο δημόσιος χώρος, μέσα στον οποίο παράγεται απενοχοποιημένη, πολιτικά αχρωμάτιστη γνώση, αποκτούνται τα απαραίτητα εφόδια για την εύρεση εργασίας και την κοινωνική ανέλιξη, ενώ ταυτόχρονα θεωρείται το τελευταίο σκαλοπάτι για την πνευματική και κοινωνική πρόοδο του ατόμου. Αυτή η βολική και εύπεπτη εικόνα για το δημόσιο πανεπιστήμιο και τη λειτουργία που επιτελεί είναι καταδικασμένη να σκοντάφτει συνέχεια πάνω στην πραγματικότητα και αυτό φαίνεται με τον πιο καθαρό τρόπο σήμερα.

Τι σημαίνουν όλα αυτά;

Με λίγα λόγια βλέπουμε ότι **το «δωρεάν και δημόσιο» πανεπιστήμιο τείνει και επίσημα να αποτελέσει παρελθόν, έστω και σαν αυταπάτη.** Τα τελευταία χρόνια πηγαίνοντας από νομοσχέδιο σε νομοσχέδιο βλέπουμε μια όλο και μεγαλύτερη επίθεση σε κοινωνικές και φοιτητικές κατακτήσεις. Ξεκινώντας από την κατάργηση του ασύλου και την βίαιη εισβολή δυνάμεων καταστολής μέσα σε πανεπιστημιακούς χώρους, το face control και την προκλητική εγκατάσταση σκευοριτάδων με αλεξίσφαιρα στις πύλες και στις σχολές της πανεπιστημιούπολης, το σπάσιμο καταλήψεων των φοιτητικών συλλόγων από «αγανακτισμένους» φοιτητές με μπροστάρηδες μεγαλοκαθηγητές και τις διοικητικές αρχές του πανεπιστημίου, τον αποκλεισμό της νομικής σχολής από ΜΑΤ με εντολές των πρυτανικών αρχών, καθώς και τη σταδιακή απονομιμοποίηση των αποφάσεων των γενικών συνελεύσεων των φοιτητικών συλλόγων. **Ταυτόχρονα, το οικονομικό βάρος της φοίτησης πέφτει στις τσέπες των φοιτητών/τριών** αφού μέσα στα επόμενα εξάμηνα θα κληθούν να πληρώνουν για τη σίτιση, τη στέγαση (καθώς οι εστίες κλείνουν ή ιδιωτικοποιούνται), τα συγγράμματα και τις μεταφορές τους. Αυτό ολοκληρώνεται και με την μη κατάργηση από την νέα κυβέρνηση, παρά τις εξαγγελίες της, του νομοσχεδίου περί n+2 ετών φοίτησης, που οδηγεί σε περαιτέρω εντατικοποίηση των σπουδών και των ζώων μας. Παράλληλα οι εξαγγελίες των τελευταίων διαδοχικών κυβερνήσεων και υπουργών μιλάνε περί «αριστείας» και ιδιωτικών κέντρων που θα δρουν παράλληλα με το πανεπιστήμιο, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Και αν όλα αυτά δεν ήταν αρκετά, παρόμοιο «καλλωπισμό» περνάνε και οι εργασιακές σχέσεις μέσα στα ιδρύματα με την **είσοδο του ιδιωτικού κεφαλαίου στις σχολές.** Εργολαβίες στις υπηρεσίες καθαρισμού, σίτισης και φύλαξης της σχολής, απολύσεις εκατοντάδων εργαζομένων, ελαστικοποίηση των μισθών, όταν και αν αυτοί υπάρχουν. Και όλα αυτά στο βωμό της αποδοτικότητας και της «αναπτυξιακής προοπτικής» των σχολών. Ένα από τα πιο ακραία, αλλά και ενδεικτικά παραδείγματα αυτών, είναι η ανάθεση της εργολαβίας των κυλικείων της Φιλοσοφικής στην εταιρεία *Νησίς*, η οποία έχει επίσης αναλάβει τη σίτιση του στρατοπέδου συγκέντρωσης στην Αμυγδαλέζα.

Η θέση μας μέσα σε αυτήν την κατάσταση.

Απέναντι σε αυτήν την κατάσταση, η απομονωμένη και εσωστρεφής δράση δεν μπορεί παρά να κρατήσει τα χέρια μας δεμένα. Χρειάζεται συλλογικός και αδιαμεσολάβητος αγώνας, ούτως ώστε όλες/οι μαζί να προβάλλουμε αποτελεσματική αντίθεση και να δημιουργήσουμε πραγματικές βάσεις συλλογικής διαβούλευσης για τη διαχείριση των θεμάτων μας. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο η Ελευθεριακή Παρέμβαση Φιλοσοφικής έχει ως διακηρυγμένο στόχο να συμβάλλει σε αυτές τις διαδικασίες μέσα από μια δημόσια παρέμβαση που θα καλεί τον φοιτητικό σύλλογο να πάρει την κατάσταση στα χέρια του. Μακριά από παραταξιακές λογικές, προσπαθεί να ορίσει ένα περιβάλλον μέσα στο οποίο οι φοιτητές/τριες θα συναντιούνται και θα δίνουν από κοινού σταθερούς και ανυποχώρητους αγώνες, χωρίς να προσπαθεί να κεφαλαιοποιήσει την παρέμβασή της με εκλογικούς όρους. Γι' αυτό το λόγο άλλωστε **απέχουμε από τους μηχανισμούς ανάθεσης, διαχείρισης και ελέγχου των κινημάτων (εκλογές και διοικητικά συμβούλια)** σε αντίθεση με όλες τις υποτιθέμενες «ανεξάρτητες» και μη παρατάξεις (ΑΡΕΝ, ΕΑΑΚ, ΜΑΣ ΚΟΚ.). **Προτάσσουμε την αυτοοργάνωση, την αντι-ιεραρχία και τον αυτόνομο πολιτικό αγώνα, ούτως ώστε οι νίκες και οι ήττες μας να έχουν νόημα για όλους/ες μας. Κανείς δεν ξέρει με τι προκλήσεις θα μας φέρει αντιμέτωπος το αύριο. Το μόνο που είναι σίγουρο είναι ότι αυτό το αύριο θέλουμε και μπορούμε να το δημιουργήσουμε όλοι και όλες μαζί.**

ελευθεριακή παρέμβαση φιλοσοφικής

epf72.squat.gr | epf72@riseup.net

